

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 13/2019
25.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Рајка Пантелинца и др, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 2. КЗ и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених Рајка Пантелинца, адвоката Владимира Хрстовића, Рашка Мијаиловића, адвоката Жељка Грбовића и Радована Галетина, адвоката Боривоја Борковића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду - Посебно одељење К По1 103/15 од 14.03.2016. године и Апелационог суда у Београду - Посебно одељење Кж1 По1 14/18 од 22.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 25.06.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Рајка Пантелинца, адвоката Владимира Хрстовића и Рашка Мијаиловића, адвоката Жељка Грбовића, поднети због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 4. Законика о кривичном поступку, против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду - Посебно одељење К По1 103/15 од 14.03.2016. године и Апелационог суда у Београду - Посебно одељење Кж1 По1 14/18 од 22.01.2019. године, док се у преосталом делу наведени захтеви, као и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радована Галетина, адвоката Боривоја Борковића, **ОДБАЦУЈУ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду - Посебно одељење К По1 103/15 од 14.03.2016. године, изреком под I, окривљени Рајко Пантелинац, оглашен је кривим због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 2. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 8 година, а окривљени Рашко Мијаиловић, Радован Галетин и Перо Ђурић, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 4. у вези става 2. КЗ, за које је окривљеном Радовану Галетину утврђена казна затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, окривљеном Рашку Мијаиловићу казна затвора у трајању од 3 године и 6 месеци и окривљеном Пери Ђурићу казна затвора у трајању од 2 године, изреком под II, окривљени Рајко Пантелинац, Рашко Мијаиловић и Радован Галетин,

оглашени су кривим због кривичног дела тешко убиство у покушају у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тач. 3. и 5. у вези чл. 30. и 33. Кривичног законика, за које је окривљеном Рајку Пантелинцу утврђена казна затвора у трајању од 10 година, окривљеном Радовану Галетину казна затвора у трајању од 8 година и окривљеном Рашку Мијаиловићу казна затвора у трајању од 8 година, а изреком под III, окривљени Рашко Мијаиловић оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, а окривљени Рајко Пантелинац због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и новчана казна у износу од 100.000,00 динара, па су осуђени и то: окривљени Рајко Пантелинац на јединствену казну затвора у трајању од 11 година и 6 месеци, окривљени Радован Галетин на јединствену казну затвора у трајању од 10 година и окривљени Рашко Мијаиловић на јединствену казну затвора у трајању од 9 година и 6 месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што уколико исту не плати у одређеном року, у смислу одредбе члана 51. КЗ, новчана казна ће бити замењена казном затвора и то тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара одредити 1 дан казне затвора, а окривљени Пера Ђурић на казну затвора у трајању од 2 године.

У смислу одредбе члана 63. КЗ окривљенима се у изречене казне затвора урачунава и време проведено у притвору, као и друго лишење слободе у вези са кривичним делом, окривљеном Рајку Пантелинцу и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана, а окривљеном Радовану Галетину сходно одредби члана 62. став 1. КЗ и време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Вишег суда у Београду - Посебно одељење К По1 90/12 од 04.04.2014. године која је у односу на њега преиначена само у погледу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 6/15 од 21.05.2015. године и то окривљеном Рајку Пантелинцу почев од 30.05.2012. до 14.03.2016. године, па до упућивања у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време изречене казне у првостепеној пресуди, окривљеном Радовану Галетину почев од 30.05.2012. до 03.04.2013. године и почев од 10.09.2015. године па надаље, окривљеном Рашку Мијаиловићу почев од 30.05.2012. до 04.04.2014. године и окривљеном Пери Ђурићу почев од 30.05.2012. до 30.11.2012. године.

На основу одредбе чл. 261. и 264. ЗКП окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка ближе наведене у изреци ове пресуде.

На основу одредбе члана 348. став 5. у вези члана 87. КЗ изречена је и мера безбедности одузимања предмета ближе наведена у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду - Посебно одељење Кж1 По1 14/18 од 22.01.2019. године, усвојене су жалбе окривљеног Рајка Пантелинца лично, његовог браниоца, адвоката Владимира Хрстовића, браниоца окривљеног Радована Галетина, адвоката Борислава Борковића, окривљеног Рашка Мијаиловића лично и његовог браниоца, адвоката Новице Бојовића и по службеној дужности у односу на окривљеног Перу Ђурића, у смислу одредбе члана 451. став 2. тачка 1) ЗКП, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду - Посебно одељење К По1 103/15 од 14.03.2016. године у

погледу правне оцене дела у делу у коме су окривљени Рајко Пантелинац, Рашко Мијаиловић и Радован Галетин оглашени кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у покушају у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тач. 3. и 5. у вези са чл. 30. и 33. Кривичног законика (став II изреке првостепене пресуде), у делу одлуке о кривичним санкцијама, које су изречене окривљенима првостепеном пресудом, као и у делу одлуке којим је окривљени Рашко Мијаиловић оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика (став III изреке првостепене пресуде), тако да су окривљени Рајко Пантелинац, Рашко Мијаиловић и Радован Галетин, оглашени кривим са чињеничним описом наведеним под I наведене пресуде и то: окривљени Рајко Пантелинац због кривичног дела тешко убиство у покушају у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 5. у вези члана 33. КЗ, а окривљени Радован Галетин и Рашко Мијаиловић због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези чл. 30. и 33. КЗ, па је суд применом одредбе чл. 4, 42, 45. и 54. КЗ у односу на окривљене Радована Галетина и Рашка Мијаиловића применом одредби чл. 56. и 57. КЗ окривљеном Рајку Пантелинцу за напред наведено дело утврдио казну затвора у трајању од 10 година, окривљеном Радовану Галетину за наведено кривично дело утврдио казну затвора у трајању од 4 године, а окривљеном Рашку Мијаиловићу утврдио казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци, а потом применом одредби чл. 4, 42, 45, 54, 56. и 57. КЗ окривљеном Рајку Пантелинцу за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 2. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, утврдио казну затвора у трајању од 7 година, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим (ближе описано у ставу III изреке) задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, окривљеном Радовану Галетину за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 4. у вези става 2. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим утврдио казну затвора у трајању од 2 године, те му сходно одредби члана 62. став 1. КЗ у вези са чланом 60. КЗ узео као утврђену казну затвора у трајању од 2 године на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Београду - Посебно одељење К По1 90/12 од 04.04.2014. године, која је у односу на њега преиначена само у погледу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 6/15 од 21.05.2015. године, окривљеном Рашку Мијаиловићу за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 4. у вези става 2. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим (ближе описано у ставу I изреке пресуде) утврдио казну затвора у трајању од 1 године, па је Апелациони суд у Београду - Посебно одељење окривљене Рајка Пантелинца, Радована Галетина и Рашка Мијаиловића, теосудио и то: Рајка Пантелинца на јединствену казну затвора у трајању од 11 година у коју му се у смислу одредбе члана 63. КЗ урачунава време проведено у притвору почев од 30.05.2012. до 14.03.2016. године, као и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана која му је изречена решењем Вишег суда у Београду - Посебно одељење К По1 103/15 од 14.03.2016. године па надаље, окривљеног Радована Галетина на јединствену казну затвора у трајању од 7 година у коју му се у смислу одредбе члана 63. КЗ урачунава време проведено у притвору почев од 30.05. до 03.04.2013. године и почев од 10.09.2015. године па надаље, као и време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Вишег суда у Београду - Посебно одељење К По1 90/12 од 04.04.2014. године, која је у односу на њега преиначена само у погледу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење

Кж1 По1 6/15 од 21.05.2015. године сходно члану 62. КЗ, окривљеног Рашка Мијаиловића на јединствену казну затвора у трајању од 5 година у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 30.05.2012. до 04.04.2014. године и окривљеног Перу Ђурића због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 4. у вези става 2. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим (ближе описано у ставу I изреке пресуде) осудио на казну затвора у трајању од 1 године, у коју му се урачунава и време проведено у притвору почев од 30.05. до 30.11.2012. године.

Изреком под II, на основу одредбе члана 422. тачка 3) ЗКП према окривљеном Рашку Мијаиловићу одбијена је оптужба да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ.

Изреком под III, жалбе окривљеног Рајка Пантелинца лично и његовог браниоца, адвоката Владимира Христовића, браниоца окривљеног Радована Галетина, адвоката Борислава Борковића, окривљеног Рашка Мијаиловића лично и његовог браниоца, адвоката Новице Бојовића и окривљеног Пере Ђурића лично и његовог браниоца, адвоката Милана Бирмана у преосталом делу, као и жалба Тужиоца за организовани криминал одбијене су као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном осуђујућем делу потврђена.

Изреком под IV, на основу одредбе члана 267. ЗКП окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка насталих пред судом правног лека, о чијој висини ће бити одлучено накнадно посебним решењем.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног Рајка Пантелинца, адвокат Владимир Христовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине пресуду Апелационог суда у Београду и предмет врати истом суду на поновно суђење или пак правноснажне пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривична дела која му се стављају на терет;

-бранилац окривљеног Рашка Мијаиловића, адвокат Жељко Грбовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или пак исте укине и предмет врати апелационом суду на поновно одлучивање;

-бранилац окривљеног Радована Галетина, адвокат Борислав Борковић, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и, у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Рајка Пантелинца, адвоката Владимира Христовића и Рашка Мијаиловића, адвоката Жељка Грбовића, због повреде закона из члана 485. став 4. у вези става 1. тачка 1) ЗКП су неосновани, док у осталом делу наведени захтеви и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радована Галетина, адвоката Боровоја Борковића, у коме кроз истакнуте повреде закона оспоравају утврђено чињенично стање и оцену доказа у правноснажним пресудама, те истичу повреде закона које према одредбама члана 485. став 4. ЗКП не представљају повреде због којих окривљени преко бранилаца може поднети захтев за заштиту законитости одбацио као недозвољене, односно да немају прописан садржај.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП

Бранилац окривљеног Рајка Пантелинца, адвокат Владимир Христовић, истиче да је правноснажним пресудама прекорачена оптужба, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, тиме што се у оптужници надлежног јавног тужиоца у коме се даје чињенични опис кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела, не наводе радње окривљених, које се односе на кривично дело тешко убиство у покушају, а у изреци првостепене пресуде у ставу I се наводи да су окривљени оглашени кривим што су "као припадници организоване криминалне групе учествовали у покушају лишења живота оштећеног АА", у ставу под II изреке пресуде у делу у коме се описују радње кривичног дела убиство у покушају, наводи се оно што нема у оптужници "поступајући у оквиру плана, деловања организоване криминалне групе... покушали да другог лише живота из користољубља", а у другостепеној пресуди у делу чињеничног описа кривичног дела тешко убиство у покушају у саизвршилаштву унео је да су окривљени "поступајући у оквиру плана деловања организоване криминалне групе... покушали да другог лише живота, а окривљени Рајко Пантелинац то чинећи из користољубља".

По налажењу Врховног касационог суда, стоје наводи изнети у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Рајка Пантелинца, адвоката Владимира Христовића, да су изрекама првостепене и другостепене пресуде извршене наведене измене у односу на оптужницу. Међутим, у предметној оптужници је наведено да су окривљени покушали да лише живота оштећеног АА и да су то радили из користољубља, и самим тим није се мењао чињенични опис радње извршења кривичног дела у односу на битне елементе кривичних дела која су окривљеном стављена на терет, већ измењене чињенице и околности у изреци пресуде конкретизују кривична дела због којих је окривљени оглашен кривим, с тим што наведене измене у конкретном случају нису измениле идентитет кривичних дела која су описана на идентичан начин као у оптужници.

Стога, по оцени Врховног касационог суда, чињенични опис у изреци првостепене и другостепене пресуде остало је у границама чињеничног основа из оптужног акта, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, па при томе није повређен ни субјективни, ни објективни идентитет оптужнице и пресуде, на штету окривљеног, па се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП

Браниоци окривљених Рајка Пантелинца, адвокат Владимир Христовић и Рашка Мијаиловића, адвокат Жељко Грбовић, правноснажне пресуде побијају и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, тврдњама да се правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се не могу заснивати.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Рајка Пантелинца, адвоката Владимира Христовића се истиче да је суд у правноснажним пресудама користио као доказ тонске снимке и транскрипте прислушкиваних телефонских разговора и пресретаних СМС порука, по наредбама за предузимање посебних доказних радњи које нису сачињене у складу са одредбама ЗКП, јер је изостало било какво образложење нужности примене посебних радњи. Наредбом По1 86/12 од 17.04.2012. године, допуњена је претходна наредба и наведено да се надзор и снимање спроводи због основане сумње да је окривљени Рајко Пантелинац, вршио и кривично дело отмице и недозвољена производња, ношење, држање и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. КЗ, али се не наводи став 3. наведеног кривичног дела, због чега су једино могућа предузети ове посебне доказне радње. Такође се наводи да је наредбом Пов По1 86/12 од 10.05.2012. године, продужен надзор, али иста "не садржи ни реч о неопходности даљег прикупљања доказа", што је услов за продужење мере, а при том ББ више није био председник Републике ..., јер је раније поднео оставку.

Такође се наведеним захтевом за заштиту законитости указује да транскрипти телефонских разговора и СМС порука окривљеног Рајка Пантелинца нису изведени као доказ на главном претресу пред првостепеним судом ни на претресу пред другостепеним судом (члан 419. став 1. ЗКП), као и да се правноснажне пресуде заснивају на исказу сада покојног Живојина Тајкова, нарочито у делу који се односи на закључак о постојању организоване криминалне групе и да је окривљени Рајко Пантелинац, њен организатор, на ком исказу није се могла "у одлучној мери" засновати правноснажна пресуда, јер оптужени нису били у прилици да окривљеном Живојину Тајкову постављају питања. Надаље наводи да се правноснажне пресуде заснивају на записницима о саслушању окривљеног Живојина Тајкова и Рајка Пантелинца у полицији дана 31.05.2012. године, а нису одмах саслушани него су држани у полицији дуже од 8 часова, без решења о задржавању, да нема констатације да су дали пристанак да буду саслушани у полицији, нема изричите изјаве окривљених да неће ангажовати браниоца, као и на исказу окривљеног Рајка Пантелинца у истрази дана 01.06.2012. године у Тужилаштву за организовани криминал, јер је саслушаван и након протеча рока од 48 часова, када је по одредбама ЗКП и по Уставу Републике Србије морао бити изведен пред суд, на коме се није могла заснивати судаска одлука.

По налажењу Врховног касационог суда, изнети наводи захтева за заштиту законитости по основу ове повреде закона су неосновани.

Наиме, супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Рајка Пантелинца, из наредбе о предузимању посебних доказних радњи Пов По1 86/12, произилази да су наведени разлози нужности примене те радње, тј.

наведене су околности које указују да Пантелинац припрема убиство председника ББ, као и због чега је прикупљање доказа на други начин немогуће или знатно отежано.

Наводи да је наредбом По1 86/12 од 17.04.2012. године, претходна наредба проширена и на кривично дело отмица из члана 134. КЗ и недозвољена производња, ношење, држање, промет оружја и експлозивних материја из члана 348. КЗ, а при том да се не наводи став 3. члана 348. КЗ, због кога су једино могуће посебне доказне радње исту не чине незаконитим доказом. Наиме, по налажењу Врховног касационог суда одређење у наведеној наредби да се ове посебне доказне радње односе на одређено кривично дело, без назнаке става (став 3) обухватају све ставове тог члана, па сходно томе у конкретном случају се односи и на став 3. члана 348. КЗ, па су супротни наводи захтева оцењени неоснованим.

То што је у наредби Пов По1 86/12 од 10.05.2012. године којом је продужена наредба наведено да је реч о "бившем председнику ... ББ" тј. у односу на кривично дело из члана 310. КЗ, није од утицаја на законитост ове наредбе, обзиром да је претходним наредбама (и проширењу) мера надзора одређена и због других кривичних дела, отмица из члана 134. КЗ и недозвољена производња, ношење, држање, промет оружја и експлозивних материја из члана 348. КЗ, дакле примена ове законске радње била је дозвољена у односу на лица за која постоји основана сумња да припремају извршење кривичног дела организованог криминала (члан 134. КЗ; члан 348. КЗ), а према одредбама ЗКП, које су у конкретном случају и примењене, тј. посебне одредбе о поступку за кривична дела организованог криминала. Стога су супротни наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених оцењени неоснованим.

Такође, неосновано се у захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених указује да транскрипти телефонских разговора и СМС порука окривљеног Пантелинца нису изведени на главном претресу, у смислу члана 419. став 1. ЗКП, имајући у виду да је суд увид транскрипата телефонских разговора и СМС порука окр. Пантелинца, са претходних претреса, извршио на начин и уз сагласност странака, а другостепени суд је на претресу пред другостепеним судом у доказном поступку прочитао комплетне списе Вишег суда у Београду - Посебно одељење К По1 103/15, па према томе и транскрипте телефонских разговора и СМС порука, који су саставни део списка, па су супротни наводи захтева оцењени неоснованим.

У односу на наводе захтева за заштиту законитости да се правноснажне пресуде не могу заснивати на исказу сада пок. Живојина Тајковића, Врховни касациони суд налази да је суд правилно применио одредбу члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП и прочитао његов ранији исказ, а ова одредба не ограничава суд да не може, уопште или "у одлучујућој мери" на овом доказу заснивати своју одлуку, а осим тога, у конкретном случају била би донета иста пресуда и без наведеног доказа, обзиром да је суд засновао пресуду и на другим доказима изведеним на главном претресу (страна 31-44 образложења првостепене пресуде).

У односу на записнике о саслушању у полицији у својству осумњиченог Рајка Пантелинца, а које саслушање је обављено у присуству јавног тужиоца (став 3. члан 289. ЗКП), по налажењу Врховног касационог суда исти су сачињени у свему у складу са одредбом члана 289. ЗКП, а којом одредбом је предвиђено, да јавни тужилац може сам обавити саслушање, присуствовати саслушању (што је у конкретној ситуацији

случај), или пак саслушање поверити полицији (став 3) и након тога је донето решење о њиховом задржавању до 48 сати, те су ови записници сачињени у свему у складу са одредбама ЗКП. Указивање на евентуалне незаконитости у вези решења о задржавању, нема утицаја на законитост самих записника о саслушању у полицији који су сачињени у свему у складу са одредбама члана 289. ЗКП тј. у присуству браниоца са којим је имао претходно поверљив разговор, уз поуку о правима у поступку и који су потписали без примедби.

Стоје наводи захтева да у записницима о саслушању у полицији нема констатације да је осумњичени дао пристанак да буде саслушан, као ни изричите изјаве да неће ангажовати браниоца, већ да стоји "осумњичени је изабрао браниоца по службеној дужности".

Међутим, по налажењу овог суда, ни једном одредбом ЗКП није прописана обавеза те констатације, а при том окривљени је дао свој исказ у присуству браниоца након што је у његовом присуству поучен о правима (из чл. 68. и 69. ЗКП) а потом записник потписао без примедби.

Такође, тиме што је у записнику о саслушању осумњиченог у полицији констатовано да је "осумњичени изабрао браниоца по службеној дужности", по налажењу овог суда није повређено право на одбрану осумњиченог, с обзиром да из наведеног произилази да се осумњичени определио да га у том тренутку брани тај бранилац, што тај записник не чини доказом на коме се не може заснивати судска одлука, па су супротни наводи захтева бранилаца оцењени као неосновани.

Наводе захтева бранилаца окривљених Рајка Пантелинца и Рашка Мијаиловића, у односу на записник из истраге од 01.06.2012. године, пред надлежним јавним тужиоцем, да је окривљени Рајко Пантелинац саслушан и након протеча рока од 48 часова, браниоци окривљених већ су истицали у поднетим жалбама против првостепене пресуде, а другостепени суд је о томе дао јасне разлоге (страна 13 последњи став и страна 14 први став образложења) које у свему прихвата и Врховни касациони суд и, у смислу члана 492. став 1. ЗКП, на њих упућује.

Из наведеног произилази да се захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених Рајка Пантелинца, адвоката Владимира Христовића и Рашка Мијаиловића, адвоката Жељка Грбовића, неосновано указује да се правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се не могу заснивати, тј. да је доношењем правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

По основу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљених Рајка Пантелинца и Рашка Мијаиловића, такође указују да су правноснажне пресуде засноване на доказима на којима се не могу заснивати и то на записнику о саслушању окривљеног Рајка Пантелинца у полицији дана 31.05.2012. године, јер је према њему примењена сила и тај исказ је изнуђен, бранилац који му је постављен по службеној дужности није имао најмање пет година праксе у адвокатури (члан 73. став 2. ЗКП) па да су повређене одредбе чл. 68. и 69. став 1. тачка 4) ЗКП, као и одредба члана 294. став 1. ЗКП.

Стоје наводи у поднетим захтевима да бранилац по службеној дужности који су постављени окривљенима Рајку Пантелину и Живојину Тајкову нису имали најмање пет година праксе у адвокатури, што је супротно одредби члана 73. став 2. тада важећег ЗКП, али је реч о повреди закона из члана 438. став 2. тачка 3. у вези члана 73. став 2. ЗКП, тада важећег закона, а из којих разлога сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости у вези битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, указује се на повреду закона из члана 73. став 2, члана 68, члана 69. став 1. тачка 4) и члан 294. став 1. ЗКП, као и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, дакле, указује се на повреду закона које не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

У односу на наводе поднетих захтева да је према окривљенима Рајку Пантелину и Живојину Тајкову примењена сила и искази изнуђени, по налажењу Врховног касационог суда, оспоравају се утврђене чињенице у вези признања окривљених том приликом и износе сопствени чињенични закључци, а из којих разлога, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољено подношење захтева окривљеном и његовом браниоцу.

Повреда закона из члана 439. тач. 1) и 2) ЗКП

У вези повреде кривичног закона из члана 439. тач. 1) и 2) ЗКП бранилац окривљеног Рашка Мијаиловића, адвокат Жељко Грбовић, истиче да окривљени Мијаиловић и Галетин нису учествовали у извршењу кривичног дела тешко убиство, те нису ни могли бити припадници организоване криминалне групе у односу на то дело, а самим тим ни извршиоци кривичног дела из члана 346. став 5. у вези ст. 4. и 2. КЗ, да окривљени Мијаиловић није остварио ни једно обележје овог кривичног дела, којим наводима се указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, те се износи сопствени став у односу на постојање наведеног кривичног дела.

Такође, захтевом за заштиту законитости у вези повреде кривичног закона из члана 439. тач. 1) и 2) ЗКП, захтевом се указује да је погрешно примењена одредба члана 113. у вези чл. 30. и 33. КЗ, јер дело за које се гони није кривично дело "јер му недостају општи и посебни елементи" али при том се не наводи који елементи недостају, а како Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. ЗКП) дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то по оцени овог суда наведени захтев у овом делу нема прописани садржај, у смислу члана 484. ЗКП.

Повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП

У односу на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП бранилац окривљеног Рашка Мијаиловића, адвокат Жељко Грбовић, наводи које околности је суд приликом одлучивања о врсти и висини казне ценио као отежавајуће у односу на кривично дело

из члана 113. КЗ, а при том да није ценио олакшавајуће околности, те да је овај окривљени "превисоко осуђен на појединачну и јединствену казну затвора", из чега произилази да се захтевом за заштиту законитости правноснажне пресуде побијају због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, из ког разлога, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и браниоцу окривљеног због повреде закона.

Бранилац окривљеног Радована Галетина, адвокат Борислав Борковић у поднетом захтеву због повреде закона, не опредељује конкретно учињену повреду закона, а у образложењу наводи да је погрешан закључак суда да је окривљени Радован Галетин био свестан да ће окривљени Пантелинац и Тајков даљински управљач, који је он сачинио, користити као средство за активирање експлозивне направе и бити употребљено за извршење кривичног дела убиство у покушају, да нема никакав мотив да изврши кривично дело убиства оштећеног и непознатог лица, те да из изведених доказа не произилази да је извршио кривично дело из члана 346. став 5. КЗ.

Изнетим наводима, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног Радована Галетина, адвокат Боривоје Борковић, оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама и указује на погрешну оцену изведених доказа.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажним пресудама, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. и члана 487. став 1. тач. 2) и 3) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић